

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinj Ordinis
Vetustissimi Amplissimique, Nostra, ac supera ætate
Immarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.LXIII. Sancti Patris Benedicti. M.C.LXXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

B E N E D I C T U S

294

Vitam An-
geli prox-
mam du-
xit.

*Magdale-
na à San-
cta Lachry-
ma.*

*Invictissi-
ma Virginis
Patientia.*

*Felicitas
Galliarum
Regni.*

ritia fuerat, asserere non dubitavit, vi-
tam Angelis proximam duxisse, sibiq;
si liceret per Ecclesiam, potius in ejus
exequijs dicendam Missam de sancta
Virgine quam pro Defunctis, serio af-
firmavit. Ex sape citatis Calvarienſum
scriptis.

Alterum cœlis hoc anno insertum
ex eadem Congregatione luminare,
fuit Magdalena à sancta Lachryma.
Hæc præter vitâ sanctissimè exactam,
verè Calvarie alumnam & compatiens-
tem Dolorosæ Marri & Crucifixo com-
probans, miraculum patientiæ in do-
loribus velimentissimis extitit. Nam-
que post diutinos labores, quos mira-
bili constantia & generositate tolera-
bat, acerbissimo colici morbi afflita
genere (Miserere in Gallijs vocitant)
viva quasi dilaniabatur. Cumque con-
dolentes afflictissimæ Sorori reliquæ,
brevi delituros dolores, pro solatio in-
gererent, eo quod tantopere vechen-
tes essent, ac proinde vel brevi mori-
turæ, vel tanta morbi violentia statim
levandæ. Alſit, alſit, inquit MAGDALE-
NA, duret, duret, & in eternum durabilis
ſit dolor, ſi ita Crucifixo videatur, mille mor-
tibus, mille ieiunib; misérū corpus concidat,
ō D E U S meus, Amor meus Crucifixus!
Exaudita est lava in corporiculū tener-
rimū oratio, per quindecim ſiquidē di-
es, importabilis Martyrio coronata eſt,
ſtupentibus Medicis, omnia in debili
Virgine eluſa Galeni Apodigmata; ac
tū demū Virgo ad Patientiæ triumphū
& coronas vocata. Ex euatis.

J E S U C H R I S T I A N N U S M . D C . L X I I I .
S a n c t i P a t r i s B e n e d i c t i . M . C . L X X X I I I .

I Terū Gallijs intentissimū Cœlū, dū
in lilio illo, cœlesti regno horrifī-
que Elysijs digniora intuetur lilia, &
flores Regū Regis dignissimos mani-
bus, iterū hoc anno jure ſuo uſum, ite-
rum liliū ſibi vendicat, ſibi maturri-
mum, cœlitibus præelectum, cum diu
cœleſtis odoris fragrantia omnia Gal-
liarum Regna impleviſſet. Horret fa-
cro horrore animus, talia noſtræ ætatis
referre exempla, qua imbecillē ad tā
ardua confundunt animum, & ſacros
ad ſacra bella concitatissimos etiā pro-
vocant, tanto magis miranda, quanto
ex infirmiore ſexu, & quidē delicatissi-
ma Principe, ad stupore elucentur.
Facio, quod alias plerumque, in mag-

ni momenti rebus, meis diffiſus mini-
mè verbis, ſed incredulitati delicato-
rum, & ipsa formalia afferro Scriptoris
ſepè à me laudati integrerrimæ synce-
ritatis, & qui ipſus habuerit recens ge-
ſta, ut ex hoc ipſo apparebit, & quidē
à teſtibus oculatis & reaſle expertis.

Oper. p̄petuum erit, inquit, id referre, quod
superiori (NB. 1663.) anno Parisijs conti-
git, obitum ſcilicet Iuſtrissima Domine, &

Venerabilis Matris Magdalene à Paſſione de
Rieux, tertium jam ſotius Congregationis

Superioris (ſeu Praefidis) Generaliſ. Vicit
multis parisibus Generis Nobilitatē preſtantans

animi Virtus, cumque facile in geny bonita-
te, gravitate judicij, prudentia, humanita-
te, alijsque natura preſtantissimis dotibus,

ſuperares omnes, major tamen ſemper ſep-
ſa humilis mens, omnibus ſubdi ambiebat.

Electa in Priorem Calvarie Parisiensis, an-
nos duntaxat viginti quinque nata, & in

Superiorē Generalem annos etatis habens

triginta, ſolo ledende conſientia ſcrupulo,

elecione ſubſcriptis invita, tentatis nequid-

quam mille vijs ſacrisque dolis, quibus im-

portabile onus a ſe amolirentur. Prefecta Regi

alij, omnibus morem zerebat, nec raro hu-

mi prostrata enixius ſorores obſerbat, ut Principia,

ſibi defectus obicerent. Per quadraginta omnium

& amplius annos Parisijs conorata, omni-

bus pendignota manſit, ubi tamen omnes

affines collecti erant, Rege ipſo, Principibus

que viris, ſæminisque ſibi conſanguinitate

conjunctionis. Et in hoc principiū data ſibi po-

teſtate utebatur, in Priores principiū, diſtri-

cte ipſis præcipiens, nequid de ea, ejuſque

familia ad pompa & plauſum loqueren-

tur. Si quando a Prelatis alijsque prima no-

ta viris inviſeretur, ſalutatis humiliſer.

Priorem loquentē, ipſa ex humilitate muta

audiebat, aſerens, nihil ſe dignum tanto

cauſa faro poſe. Diviniſ Officijs & orationi

ſemper prima intererat, abjectis quibuscumque

alij, ſive negotijs, ſive colloquijs. Nun-

quam mihi genibus flexis orabat, nihil in-

nixa, ino altero genu iſchiade rigente, alte-

ro duntaxat ſilicis inſtar obdurate falci-

batur. Nunquam de rebus cuiusvis momen-

tiū ita anxia extuit, atque ſi ſolitis pietati-

exercitijs deeffet. Unde hoc ejus commune

effatum; Solius D E I eſſe plura ſimul ope-

rari, noſtrū uni ſolum rei intendere, poſt

modum uni iterū poſt alterū uicare. Non

pronunti-
erat quisquā qui ab ejus charitatis calore ſe

abſcondebat. Egris ipſa p̄eſens obſequeba-

tur, & manibus, & exhortationibus, ac

miſis plerumque fructibus ac bellarijs, qua-

ſibi

ſibi ministrabantur, mirum in modum solabantur. Sororum desideria antevertebat, nihil longis earundem colloquitionibus, reſimile aliud eis diſciebat, aliquid in Congregationis daminum ab hoſtibus tentari. Ad laborant, inquietabat, noſtris uſibus Amici hoſtes; noſtrum est, per patientiam horum queſum facere apud DEU M. Obreclatorum linguis, dicto ciuius frenabat, nūquā niſi honorificentimē de uſdem loqua. Filos qui perniciem familie ſue ſuorumque omniū apud Regem moliebantur, ſolis uitij bellum indicens, omnes materno affectu complectebatur: unam Charitatem Calvariae theſerare eſſe, exemplo magis quam verbo predicabat. Crucis, Crucifixique ſeruus amor, dīrē per totam vitam, in ipſum Virgineū corpuſ bacchatus eſt: jejunij, vigilijs, flagellis, ciliicis frequentibusque morbis. Paupertatem impenſe colebat, nūquā, juxta SS. Regulam, niſi omni uilitate & extremitate contenta. Saviebat proprijs manib⁹ non ſuas tantum, ſed & Converſarum detritas & laceras uestes, atque ſi ſibi commodius quid vel exquilius oblatum eſſe, ſuā dexteritate, alijs clargiebatur. A grā cum alijs quando in Inſtrmaria quiesceret, & adverſiſet, molliore ſe culcitra decumbere quam ſorores; protinus lecto exiliens, cuiā Converſe lectulum ſuum ceſſit, ſubdens feſtrvē, ſe minus, illam longè gravium laborare, & melius curari debere. Breviarium ipſum, quo uiebatur, quatuor tomis diſtinctum, venundari juſſit, ut hāc elemofyna in opere Cenobio opem aliquam ferret, pro ſe lacero alijs & uſibus attrito comparato. Moris praefia, ſacram ſibi quandam praxim indixerat, quam quibusvis implicata nezotij nūquā omittebat, ut mentem purgaret, ſponſoque pāraret dignam ſedem. Subdebatque ſi quando ab illo penſo arceretur: ſi mortis Christi conſideratio iſi dulcissima, ſinu spiritualibus decem dierum emensā feliciter. Quadragesimā vacare geſtiens, mirum eſt, quanta devotione, quanta amoris vi in DEU M intenderet. Orationem coram Auguſtissimo Sacramento, per quatuor aut quinq; horas, genibus perpetuo flexis producebat; Omnia eius debilitate corporis fatiscentis, ipſa Spiritus ſuā & vehementia fulciente. Concepit in DEI ſuā ſinu animi ardorem oculis preferebat. Spiritum Divinum ratabat Divinum quid aucta ad cumulū pie- qui d' ſpira- tas, matura cœlo Angelorum delicias jam bant. prelibatæ videbatur: unde eius & agendi,

& loquendi ratio, mentem jam felicitate aeterna donatam, non humi degenem declarabat, que erant vultus, oris, sermonum. Converſationis totius Divinae Veneres; dum amicis ſoliditudini fervens incomberet. Nul- lū eſt mortificationis crudelitatisque genuſ, quo in ſenile corpore, facta indies du- rior ſibi, non exarſerit. In Capitulo, pra- ſentibus ſororibus, ipſa Superior Generalis, immenso cervici implexo fune, palam con- fessa eſt, non que patrarat delicta, uipote innocentissima, verum que pre humilitate putat admiſſe, inexplicabilia, ut loqueba- tur, ſcelera. His mortificationibus prelufit Juge ejus ad mortē ipsam, namque vigesima alijs dicitur. ſuit May- ma quinta Aprilis Anni millesimi sexcente- ſimi ſexagimi teriū, quā die Eucharisti- am ſumpferat, Miſſa Converſuali, alijsque Diviniſ Officijs interfuerat de more; verum circa horā ſextā ſerotoninā e Reſectorio egressa apoplexia correpta eſt, ac circa decimā in- credibili omniū meore, toriusque Congre- gationis ſactura feliciter in Domino obdor- mitivit; Medicis celeberrimis in caſsum labo- rantibus, cunctisque ſororibus cœlū ipſum, lachrymis ſuſpirijs ardentibusque votis nec- quidquā exorantibus. Corpus Virgineū poſt quadragesimā à morte horas apertum, ſua- vissimū odorē ſpirabat, liceat pulmo coſlis ha- reter, multoque tabo ſecur infelū cernere- tur: mirantiū Archiatris, corpus, in quo tot cauſe mortis inerant, tam diu vivere po- tuſe: & ſuaviter olere, ita corruptum. Cor amantissime Matri, cura & ſudio illuſtrif- ſime Domine d' Aſſerac, ad alterum Calva- rie Conventum Parisijs in palude ſitum, co- mutantibus clarissimis viris & Dominis Marchionibus d' Aſſerac & de Gie nepotibus eiuſdem, innumerisque alijs, celebri pompa delatum eſt. Exequijs interfuerunt mulie- Principes ſemine, totoque Aule Gallica- nitidissima ſydera, communem Matrem amissam lugentibus universis. Ita citatus.

Et revera viſum Numen ipſum, tantopere ſibi dilectam, quaſi de induſtria inaduententibus ſubitū eripere, ne nimia precum lachrymarumq; in- ſtantia, potentissima alias Tantæ Con- gregationis, apud Misericordia ſuæ Dignationem gratiositas, à concupiſti tamdiu utriusque amplexibus diutius remoraretur. Nec præparata magis ipſa ad mortē, quam ſola ipſa prævide- rat, ſibi que providerat, eſſe potuſet, de qua alijs Vitæ ſcriptor non minus au- toritate pollens & vitæ integritate, ſe- quentibus verbis: Perfectis feliciter Ex- erci-

Præpara-
tissima Al-
tissimo oc-
currit.

E gloriā hoc anno Numen optumum Sanctæ memoriae Abbatē Aloy-
sium Caraffam Fabricij Andriæ Ducis filium S. Severini Neapolitani Cænobij
professum, Abbatem Cassinensem, illu-

*Ven. Alij.
suo Caref.
fa.*

serijs, vegetior & robustior omnibus visa, omnes singulari gaudio afficiebat, vultu ipso cœlesti lœtitia, & verecunda hilaritate Divinitus suffuso: nec mirū: aptius enim ad mortem parari non poterat Magdalena, quique in ipso sinu Dei maturuerat fructus optimus, colligi citius vix valuit, tamdiu siquidem precibus totius Congregationis exterrita atque repulsa mors astu vincere, astu & arcans insidijs prædam deiice-re, prædā fruti debuit. Prævijs morborum doloribus opus non erat, nec egebat ipsa ad sacrificium, poenitentia hœfia per totam vitam facta. Illudi denique sacris Virginibus præpropria morte debuit, quae morti ejusdem optimæ Matris omni modo obstatuerint, si morituram credidissent. Nihil igitur monitis, nihil suspicantibus crepera est Magdalena, Syderibus ipsis, & Angelorum chorus inferenda, &c. Corpus loculo plumbeo inclusum, sua vissimumque exhalans odorem, multis fratrios pedes, in primis vero Illusterrimis Ducissis Vindocinensis (de Vendosme) & Nemourensi (de Nemours) defuncta proximis, devotè de oscularibus, persolutis prius sexcentis & amplius, sacris Missarum solemnis, illustrissimo funere, terræ matidatum est in Conventu Calvariae S. Germani, 17. ejusdem mensis (Aprilis) ita nimurum varianti in die obitus & sepulturæ, ut alter ad 25. & 27. retulit, ita hic obitum ad diem 15. sepulturam ad 17. Aprilis referant de qua re diligenter inquirendum.

Sepulta in Calvaria Monasterio S. Germani. Excedit hoc ipso anno 1663. ad R. E D I V I V I in se Sanctissimi Patris sui B E N E D I C T I amplectus delicatissima in omni puritate Virginitatis immaculatissima Christi Sponsa Ven. Elisabetha Tripedi Conversa Soror Ciminæ in Sicilia admirabili vita sanctitate fulgidissima, & miraculis clara. Cujus vita typis impreiſam neqdū videre merui-mus. R. P. D. Casimirus Polonus Asceta S. Pauli Rom. Ipsò quoque anno in eodem Regno Sicilia ad supra accersit 20. Julij Venerabilis Agatha Volti Monialis Ordinis S. P. N. B E N E D I C T I in Monasterio Charitatis Bivona, opinione & famâ Sanctitatis celeberrima, cuius similiter gesta inhiantissime exspectamus.

E Vocat ad palatia supera & æternā gloriam hoc anno Numen optumum Sanctæ memoriae Abbatē Aloysium Caraffam Fabricij Andriæ Ducis filium S. Severini Neapolitani Cænobij professum, Abbatem Cassinensem, illu-

strissimum fane Italiae & B E N E D I C T I Ordinis sydus, exemplar absolutissimæ perfectionis, & Virtutū omniū, cum transitus sui diem disertè prædixisset, & biduo ante in Ecclesiam sed deportari curasset, & auditō summa cum devotione sacro, SS. Synaxi per modū Viatici refectus esset, ipsa die lethali correptus paroxismo, in quo ad supremum usque anhelitum sedens in sella clausis semper oculis mansit, donec ijsdem apertis, iisque ad Cœlū versis beatam animam efflavit circa meridiem, die 18. Novemboris anno etatis 76. incredibili non solum suorum luctu, sed totius Urbis Neapolitanæ, quæ in ipso insignia conspexit exempla sanctitatis. Fuit itupendum hoc in oculis omnium presentium miraculum, cum ex more cadaver ejus lavaretur, suismet se manibus, in partibus verecundis cooperuisse; sed & post horas triginta octo in ferebro expositum, totum molle & flexible sudasse in fronte, atque multoties, purpureum ex brachijs & pedibus sanguinem emisisse. Claruit insignibus tā in vita quam post mortem miraculis, quæ inter memorabile illud: quod quidam phrenesi laborans, & tantopere furiosus, ut luas ipse carnes voraret, & laniaret, cum jam novem menses, miserabile spectaculū condolentibus fuisse, solis floribus, quibus sacram funus obrectum erat, vuæ quam manducandam sumperferat commixtis, & absump-tis, integræ menti restituueretur. Fuit ut Vitæ scriptor oculatus refert; totus contemplatus, charitatus, silentarius, pugnans, hymenius, solitarius, Propheta, contemptor omnium rerum secularium, in mortificandis suis sensibus singulariter exemplar, in tolerandis infirmitatibus quasi insensibilis, dum Medicorum aigue Chryragerorum opera sciretur, nec minimum quidem suspirium seu gemitum edere audius, & hoc quidem toto vita sue tempore. Tantæ autem abstinentiæ fuit deditus, ut per plurimos annos, solis leguminibus & herbis vesceretur. Deiparam singu-lari